

Sygn. akt III RC 354/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Małgorzata Frydrykiewicz

Protokolant : Tomasz Lisowski

Po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy **z powództwa: T. K.**

przeciwko: K. K.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda T. K. na rzecz pozwanej K. K. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Małgorzata Frydrykiewicz

Sygn. akt III RC 354/15

UZASADNIENIE

T. K. wniósł przeciwko K. K. pozew o ustalenie, że obowiązek wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w S. w sprawie III RC 323/13 ustał z dniem 1 maja 2015 roku.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na mocy ww. wyroku podwyższono alimenty należne od niego na rzecz K. K. z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie. Od stycznia 2015 r. powód jest emerytem i otrzymuje świadczenie w kwocie 1048 zł. Powód wskazał, że jest osobą schorowaną, coraz mniej sprawną i wymaga opieki medycznej z uwagi na chorobę wrzodową, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego oraz zapalenie żyłne podudzia lewego. Powód nie jest zatem w stanie „dorabiać”. T. K. wskazał, że jego wydatki miesięczne oscylują w granicach 1048 zł: czynsz – 290 zł, energia elektryczna – 42 zł, telefon – 25 zł, Internet – 44 zł, leki – 130 zł, środki czystości – 50 zł, odzież, obuwie, fryzjer – 80 zł, żywność 387 zł.

T. K. podkreślił, że z uwagi na wiek i stan zdrowia jego możliwości zarobkowe spadły i aktualnie sam wymaga opieki oraz alimentowania.

Zdaniem powoda, pozwana ma swój dochód i otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny – w sumie ok. 1000 zł. Nadto prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką. T. K. wskazał, że matka pozwanej celowo i świadomie zabrała K. K. z Ośrodka dla Osób Niepełnosprawnych, w którym pozwana miała wszelkie wygody i zabezpieczenia niezbędne do życia dla osoby niepełnosprawnej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że zdolności zarobkowe i majątkowe powoda są dużo lepsze niż on to wskazuje w pozwie. Oprócz emerytury i zasiłku pielęgnacyjnego ma dodatkowy dochód, gdyż dorabia od lat jako mechanik, a w przeszłości wyjeżdżał do pracy do Niemiec. Nadto powód ma samochód, lokal użytkowy, który może wynajmować i mieszkanie własnościowe. Strona pozwana wywnioskowała, że stan zdrowia powoda nie może być tak zły, jak on to przedstawia, skoro podejmuje się prac dorywczych i pozwala sobie na palenie papierosów.

Strona pozwana wskazała również, że od czasu rozvodu z matką pozwaną, tj. od 1982 roku, powód w ogóle nie interesował się córką – nie zabrał jej na wakacje ani święta, nie dostała od niego jakiegokolwiek prezentu, a w czasie kiedy pozwana mieszkała przez okres 10 lat w Ośrodku dla Osób Niepełnosprawnych nigdy jej nie odwiedził i nie partycypował w kosztach utrzymania i wyposażenia zajmowanego przez nią mieszkania.

Strona pozwana podkreśliła, że nie można zgodzić się z powodem odnośnie tego, iż K. K. w ośrodku miała zapewnione wszystkie wygody i była zabezpieczona we wszystko co konieczne do życia. Faktem jest, że K. K. od piątku do niedzieli przebywała u matki, tylko z matką chciała chodzić do lekarzy. W ośrodku czuła się źle, a koszty pozwaną w tej placówce były wyższe niż teraz, kiedy mieszka przy matce.

Strona pozwana wskazała, że K. K. jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym – ma zespół (...), niedoczynność tarczycy, a nadto zniekształcenie palców stóp. Pozwana utrzymuje się z renty socjalnej w kwocie 643,02 zł miesięcznie, zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 zł oraz alimentów od powoda w kwocie 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w S. w sprawie III RC 323/13 wyrokiem z dnia 3 marca 2014 roku podwyższył alimenty od T. K. na rzecz K. K. z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w S., sygn. akt III RC 323/13, k. 187 akt III RC 323/13.

W czasie wyrokowania przez Sąd w sprawie III RC 323/13 K. K. zamieszkiwała wraz z matką E. W. oraz młodszym bratem w wieku 23 lat w lokalu położonym przy ulicy (...) w S.. Nie była ubezwłasnowolniona całkowicie ani częściowo. Była emocjonalnie związana z matką.

Do lutego 2012 roku była lokatorem Mieszkalnictwa Wspomaganego prowadzonego przez (...) Stowarzyszenie na Rzecz Osób z (...) w S.. Zrezygnowała z tej formy zapewnienia schronienia i opieki na wniosek matki, która zadecydowała, że będzie sprawować samodzielnie opiekę nad córką; K. K. nie chciała w dalszym ciągu zamieszkiwać w Mieszkalnictwie Wspomagany.

K. K. od marca 2004 roku była zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności o charakterze trwałym. Cierpiała na zespół (...), niedoczynność tarczycy, otyłość, zniekształcenie stóp, pozostawała pod opieką poradni endokrynologicznej. Miała wskazane uczestnictwo w warsztatach terapii zajęciowej, korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia z samodzielnej egzystencji, konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji.

K. K. była uczestniczką nieodpłatnego Warsztatu (...) Zajęciowej – placówki prowadzonej przez K.. Uczęszczała na zajęcia przez siedem godzin dziennie, mając zapewnione bezpłatnie pierwsze danie obiadowe oraz za odpłatnością w kwocie około 100 złotych miesięcznie – drugie danie, z którego K. K. korzystała.

Dowód:

- kopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, k. 30, 59 akt III RC 323/13,

- kopia zaświadczenia z dnia 18 czerwca 2013 roku, k. 32, 69 akt III RC 323/13,
- kopia dokumentacji medycznej, k. 67 akt III RC 323/13,
- pismo z dnia 26 listopada 2013 roku, k. 110 akt III RC 323/13,
- kopia zaświadczenia lekarskiego z dnia 17 października 2013 roku, k.121 akt III RC 323/13,
- pismo z dnia 6 lutego 2014 roku, k. 175 – 176 akt III RC 323/13,
- protokół rozprawy, k. 165-166, 183- 184 akt III RC 323/13.

K. K. w 2012 roku osiągnęła przychód w kwocie 8.050,04 zł, a od dnia 1 marca 2013 roku miała przyznaną rentę socjalną w wysokości 610,33 zł netto miesięcznie; otrzymywała również zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł.

Dowód:

- kopia decyzji z dnia 15 marca 2013 roku, k. 31, 61 – 61 akt III RC 323/13,
- kopia zeznania podatkowego za 2012 rok, k. 113 – 114 akt III RC 323/13,
- protokół rozprawy, k. 161 akt III RC 323/13.

Koszty utrzymania K. K. kształtowały się na poziomie około 1.200 zł. Wyżywienie dostosowane do potrzeb powódki w miejscu zamieszkania kosztowało około 400 zł miesięcznie oraz wyżywienie w czasie zajęć terapii zajęciowej w kwocie 100 zł; wydatki na odzież i obuwiu około 150 zł miesięcznie, środki czystości i środki higieniczne, w tym kremy, których K. K. często używała - około 100 zł miesięcznie. Powódka miała słabą odporność i często chorowała, wówczas przyjmowała antybiotyki; na stałe w związku z niedoczynnością tarczycy przyjmowała leki za kwotę 30 zł miesięcznie. Opłata za telefon wynosiła 50 zł miesięcznie, zaś dodatkowe potrzeby, takie jak: wypoczynek, wyjazdy do kina, teatru wymagana była kwota 50 zł miesięcznie. K. K. co roku wyjeżdżała na wczasy rehabilitacyjne, ponosząc faktyczne koszty po około 300 zł. W sierpniu 2013 roku była wraz z matką w Policynym Ośrodku (...) w U., przy czym rzeczywisty koszt pobytu za dwie osoby wyniósł 700 zł (kwota 700 złotych została dofinansowana).

Dowód:

- kopia faktur, k. 115, 153 akt III RC 323/13,
- kopia druku opłat, k. 66 akt III RC 323/13,
- protokół rozprawy, k. 165-166verte, 183verte-184 akt III RC 323/13.

Opłaty za korzystanie z lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w S. wynosiły 584 zł miesięcznie, za prąd około 180 zł co drugi miesiąc, za multimedia 116,45 zł miesięcznie.

Dowód:

- kopia druku opłat, k. 33, 65 akt III RC 323/13,
- kopia zawiadomienia o wysokości opłat, k. 34, 68 akt III RC 323/13,
- faktura wraz z kopią k. 35, 64 akt III RC 323/13,
- protokół rozprawy, k. 22verte-23verte akt III RC 323/13.

W czasie wyrokowania przez Sąd w sprawie III RC 323/13 E. W. otrzymywała emeryturę w kwocie około 1.500 zł netto, dodatkowo wykonywała prace dorywcze w ochronie po 3 – 4 służby w miesiącu za 7,90 zł za godzinę.

Dowód:

- protokół rozprawy, k. 165-166 akt III RC 323/13,
- kopia dokumentów w sprawie emerytury, k. 116-119 akt III RC 323/13.

T. K. nie utrzymywał kontaktów z córką, nie uczestniczył w jej utrzymaniu, poza przekazywaniem kwot zasądzonych alimentów; nie wiedział jakie są potrzeby córki.

Dowód:

- protokół rozprawy, k. 184verte akt III RC 323/13.

W czasie wyrokowania przez Sąd w sprawie III RC 323/13 T. K. miał ukończone technikum mechaniczne. W przeszłości pracował jako pomocnik elektromontera, na kolei jako kierowca, a także jako agent. Następnie, do listopada 2009 roku prowadził własną działalność gospodarczą – M. Gastronomia. Wykonywał prace dorywcze takie jak: malowanie mieszkań, wykonanie instalacji elektrycznej, ostatni raz w październiku – listopadzie 2013 roku, uzyskując kwotę 300 złotych.

Od dnia 12 czerwca 2013 roku T. K. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. W okresie od dnia 1 czerwca 2013 roku do dnia 31 lipca 2013 roku miał przyznane świadczenie z pomocy społecznej w kwocie po 271 zł oraz świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności po 40 zł miesięcznie, zaś w okresie od 1 listopada 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku w wysokości po 121 zł miesięcznie oraz na zakup posiłku lub żywności po 80 zł miesięcznie.

T. K. w dniu 21 listopada 2013 roku zawarł z ośrodkiem pomocy społecznej kontrakt socjalny, którego celem było między innymi poszukiwanie zatrudnienia. Trzykrotnie kontaktował się z wynikiem negatywnym z potencjalnym pracodawcą – w dniach 22 listopada, 25 listopada oraz 26 listopada 2013 roku.

Dowód:

- protokół rozprawy, k. 166verte-167, 184verte akt III RC 323/13,
- kopia decyzji z PUP, k. 89 akt III RC 323/13,
- kopia zaświadczenia z PUP, k. 92 akt III RC 323/13,
- kopia karty bezrobotnego, k. 93 akt III RC 323/13,
- kopia decyzji MOPS, k. 94- 95, 161-162 akt III RC 323/13,
- pismo z dnia 18 listopada 2013 roku, k. 96 akt III RC 323/13,
- kopia kontraktu socjalnego, k. 97-100 akt III RC 323/13,
- kopia karty aktywności zawodowej, k. 101 akt III RC 323/13,
- kopia informacji ZUS, k. 109 akt III RC 323/13.

W czasie wyrokowania przez Sąd w sprawie III RC 323/13 T. K. był leczony z powodu choroby zawodowej – przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa, w związku z czym przyjmował leki za kwotę około 40 zł miesięcznie. Poza tym był ogólnie zdrowy.

Płacił czynsz za mieszkanie w kwocie po 230 zł miesięcznie, prąd w kwocie około 60 – 70 zł co drugi miesiąc, telefon komórkowy w kwocie 25 zł miesięcznie. Miał na utrzymaniu samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 1991 i wydawał na paliwo 100 zł miesięcznie.

Żywił się u swojej matki; nie miał innych osób na utrzymaniu.

T. K. w październiku 2014 roku ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego miał uzyskać stałe świadczenia z ubezpieczeń społecznych.

Dowód:

- protokół rozprawy, k. 184verte-185 akt III RC 323/13,
- kopia faktur, k. 25, 108 akt III RC 323/13,
- kopia zaświadczenia lekarskiego, k. 24, 102 akt III RC 323/13,
- kopia recepty, k.104 akt III RC 323/13,
- kopia informacji o wysokości opłat, k. 106-107 akt III RC 323/13.

K. K. ma 43 lata. Mieszka z matką i bratem w matki mieszkaniu. Nadal cierpi na zespół (...), niedoczynność tarczycy, zniekształcenie stóp. Ma nadwagę, w związku z czym uczęszcza 2 razy w tygodniu na basen. Koszt karnetu wynosi 71 zł miesięcznie. Pozwana ma orzeczonego znaczny stopień niepełnosprawności. Jest ona datowana od urodzenia, zaś samo orzeczenie wydano na stałe – bez daty końcowej. W związku z tym K. K. nie pracuje. Utrzymuje się z renty w kwocie 643,02 zł miesięcznie, zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 zł miesięcznie oraz alimentów od ojca w kwocie 300 zł miesięcznie. W 2014 roku K. K. otrzymała z tytułu renty 8489,74 zł.

K. K. uczestniczy w nieodpłatnych Warsztatach (...) Zajęciowej organizowanych przez (...) Stowarzyszenie na Rzecz Osób z (...) w S.. Ma tam wykupione obiady w kwocie 126 zł miesięcznie. Nadto matka pozwanej wydaje na żywność K. K. ok. 300 zł miesięcznie. Zakup obuwia to wydatek ok. 50 zł miesięcznie, środków czystości – ok. 100 zł miesięcznie, fryzjera – 25 zł, lekarstw – 110 zł miesięcznie, rozrywka, np. wyjścia do kina – 50 zł miesięcznie.

K. K. jest częściowo samodzielna. Przygotuje dla siebie posiłek, zajmie się sobą, samodzielnie porusza się po mieście. Do lekarza chodzi z matką. Korzysta czasami ze wsparcia brata.

Dowód:

- zeznania K. K., k. 111,
- zeznania E. W., k. 112-112verte,
- potwierdzenie zameldowania, k. 46,
- orzeczenie o niepełnosprawności, k. 47,
- wysokość świadczenia rentowego, k. 51, 52,
- faktura za karnet na basen, k. 53,
- rachunki za zakup odzieży i obuwia, k. 57-59,
- faktury z apteki, k. 60-70,
- dokumentacja szpitalna, k. 49, 50.

Matka pozwanej – E. W. ma 65 lat. Jest emerytką. Otrzymuje świadczenie w kwocie 1760 zł netto miesięcznie. Dorabia jako pracownik ochrony. Za godzinę pracy otrzymuje 7,90 zł, co daje wynagrodzenie w kwocie 1860 zł netto miesięcznie.

E. W. mieszka z pozwaną oraz 25-letnim synem. Zajmują 3-pokojowe mieszkanie. Czyszn wynosi 591 zł miesięcznie, światło – 250 zł co 2 miesiące, opłaty za multimedia – 120 zł miesięcznie.

T. K. nadal nie utrzymuje kontaktów z córką.

Brat pozwanej nie pracuje. Stara się o zatrudnienie w wojsku. Pozostaje na utrzymaniu E. W..

Dowód:

- zeznania E. W., k. 112-112verte,
- rachunek z M., k. 54,
- rachunek z (...), k. 55,
- wysokość czynszu, k. 56.

Pozwana wycofała sprawę egzekucyjną od komornika z uwagi na spłatę zadłużenia. Komornik postępowanie umorzył.

Dowód:

- pismo do komornika o umorzenie postępowania, k. 71,
- postanowienie komornika o umorzeniu postępowania, k. 72.

T. K. ma 66 lat. Jest emerytem. Przysługuje mu świadczenie w kwocie 1048 zł miesięcznie. Od sierpnia do października 2015 roku świadczenie było zajęte przez komornika. Komornik pobierał 697,23 zł, zaś dla powoda pozostawało – 440,23 zł.

Powód jest właścicielem mieszkania, które zajmuje. Płaci ok. 300 zł czynszu, 45 zł za energię elektryczną co 2 miesiące. Opłaca Internet w kwocie ok. 45 zł miesięcznie.

Na wyżywienie deklaruje, że wydaje 600-700 zł miesięcznie. Płaci dobrowolnie alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie.

T. K. cierpi na chorobę wrzodową dwunastnicy, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego oraz zapalenie żył podudzia lewego. Kupuje leki. W maju 2015 roku wydał na ten cel 132,40 zł.

Dowód:

- zeznania T. K., k. 110verte-111,
- dokumenty dot. emerytury, k. 4, 7, 32, 106-107,
- rachunek z (...), k. 8,
- rachunek z T-M., k. 9, 31,
- faktura z apteki, k. 10,
- wysokość czynszu i opłacony rachunek, k. 11, 12, 30,
- dokumentacja lekarska, k. 13, 25, 87.

Sąd Rejonowy rozważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że sąd, ustalając stan faktyczny sprawy, miał na uwadze treść przepisu art. 227 kpc, a mianowicie, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jako że meritum niniejszego postępowania stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie ustalenia, że obowiązek alimentacyjny ustał, jedynie fakty wpływające na tę okoliczność mogły stanowić przedmiot ustaleń faktycznych czynionych przez sąd. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd nie czynił rozważań na podstawie tej okoliczności, że E. W. zrezygnowała z umieszczenia córki K. K. w Mieszkalnictwie Wspomagany organizowanym przez (...) Stowarzyszenie na Rzecz Osób z (...) w S.. Otóż okoliczność ta miała miejsce w 2012 roku i była brana pod uwagę przez Sąd w sprawie III RC 323/13, a zatem nie może być brana pod uwagę w niniejszym postępowaniu, albowiem – stosownie do art. 138 kro – „W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego”. Zmiana tych stosunków ma nastąpić po ostatnim orzeczeniu lub umowie dotyczącej alimentów. Skoro zatem ww. okoliczność miała miejsce przed zapadnięciem wyroku w sprawie III RC 323/13 i była brana pod uwagę przez Sąd, nie spełnia ona kryterium z art. 138 kro.

Sąd ustalał stan faktyczny sprawy opierając się na zgromadzonych w sprawie, a powołanych wyżej, dokumentach oraz zeznaniach stron i świadka E. W..

W ocenie Sądu, zgromadzone w aktach sprawy dokumenty – jako sporządzone w sposób przewidziany prawem oraz przez podmioty do tego uprawnione – uznać należy za wiarygodne. Zdaniem Sądu, po bezpośrednim zapoznaniu się z materiałem dokumentarnym, nie sposób sformułować zastrzeżeń do niego, albowiem brak jest okoliczności, które wpływałyby negatywnie na ocenę tego materiału.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania składane w sprawie przez strony, gdyż brak jest dowodu na ich nieprawdziwość, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentach złożonych do akt. T. K. przedłożył dokumenty potwierdzające fakt otrzymywania przez niego świadczenia emerytalnego oraz ponoszonych wydatków. Również strona pozwana przedłożyła materiał dokumentarny, z którego wynika sytuacja materialna K. K. oraz jej matki, która sprawuje pieczę nad pozwaną.

Sąd uznał zeznania E. W. za wiarygodne, albowiem odpowiadają one temu, co wynika z przedłożonych do akt dokumentów, jak również są one zgodne z zeznaniami pozwanej.

Nie można tracić z pola widzenia i tej okoliczności, że część okoliczności w istocie pozostaje poza sporem. I tak, nie jest sporne, że pozwana jest dzieckiem T. K. oraz E. W., że cierpi na zespół (...) i inne schorzenia zdrowotne, co powoduje, iż jest osobą niepełnosprawną. Nie ma sporu co do tego, że E. W. sprawuje bieżącą pieczę nad córką, mieszkają razem i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe.

Odnosząc się do meritum sprawy podkreślić należy, że nie ziszczyły się przesłanki warunkujące ustalenie, że obowiązek alimentacyjny T. K. wobec jego córki K. K. ustał.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wiek dziecka, w tym osiągnięcie pełnoletności, tj. ukończenie 18 lat, nie przesądza, iż obowiązek alimentacyjny rodzica wobec dziecka ustaje. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Sądu Najwyższego (zob. m.in. wyrok SN z dnia 27 stycznia 1999 r., II CKN 828/97, LEX nr 110587; wyrok SN z dnia 24 lutego 1998 r., I CKN 545/95, LEX nr 1225352 czy wyrok SN z dnia 14 maja 2002 r., V CKN 1032/00, LEX nr 55514), nie można z góry określić wieku dziecka, którego osiągnięcie prowadzi do wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie określa w sposób definitywny chwili (lub zdarzenia), w której ustaje obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka. Warto w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka wygasa z chwilą, kiedy jest ono w stanie utrzymać się samodzielnie lub kiedy dochody z majątku dziecka wystarczają na jego utrzymanie i wychowanie. Mając na względzie

stały charakter niepełnosprawności pozwanej, wywołanej przede wszystkim zespołem (...), nawet uwzględniając wiek K. K. (43 lata), nie sposób przyjąć, aby możliwe było ustalenie, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec córki ustał.

W realiach niniejszej sprawy nie wykazano, aby K. K. dysponowała jakimkolwiek innym przynależnym jej majątkiem niż otrzymywana renta, zasiłek oraz alimenty. Dodać należy, że pozwana nie jest zdolna do podjęcia zatrudnienia, a z uwagi na stopień niepełnosprawności – zasadniczo wymaga wsparcia ze strony innych osób. Wsparcie to uzyskuje głównie dzięki matce, z którą mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Matka kupuje jej odzież i obuwie oraz dysponuje jej środkami finansowymi.

Nie można tracić z pola widzenia, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 k.r.o.). Jak wskazano wyżej, obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności – przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego czy niepełnosprawnego.

Powyższe uzmysławia, że K. K. nadal ma prawo do domagania się od rodziców ponoszenia kosztów jej utrzymania, albowiem mimo osiągnięcia pełnoletności nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie – jest niepełnosprawna i wymaga stałego wsparcia (art. 133 § 1 kro).

W ocenie Sądu, jakkolwiek prawnie dopuszczalne jest domaganie się na podstawie art. 138 kro ustalenia, że obowiązek alimentacyjny ustał (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 stycznia 1999 roku, I CKN 1292/98, LEX nr 327911), to w realiach niniejszej sprawy nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie wskazanego przepisu. Zgodnie bowiem z art. 138 kro, „W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.”. Do stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 kro należy wziąć pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego (podobnie SN w uchwale z 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, LEX nr 3342).

Zdaniem Sądu, ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny, nie pozwala na przyjęcie, że doszło do zmian po stronie powoda czy pozwanego, które uzasadniałyby zmiany w zakresie obowiązku alimentacyjnego K. K.. Właściwie wskazać można, że sytuacja powoda uległa poprawie względem ostatniej sprawy alimentacyjnej (III RC 323/13). Aktualnie bowiem T. K. ma stałe źródło utrzymania – emeryturę. Jest ona wyższa niż otrzymywana w przeszłości pomoc społeczna. Wydatki powoda nie uległy zmianie, albowiem nie zmieniły się jego choroby – nie pojawiły się nowe schorzenia ani nie pogłębiły się dotychczasowe.

Podobnie po stronie pozwanej. Z uwagi na niepełnosprawność K. K. – jej sytuacja jest niezmienna.

Zdaniem Sądu, wobec powyższego, powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Z uwagi na okoliczność, że powód proces przegrał, jest obowiązany do poniesienia kosztów procesu poniesionych przez stronę wygrywającą (art. 98 § 1 i 3 kpc). Wysokość tych kosztów ustalono na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR Małgorzata Frydrykiewicz